

но нагази водата. Но когато преплува отвъдъ, божекът не слъзе да върне магарето, ами сне калпака си, размаха го надъ глава, изкрай ѝ нѣщо неразбрано и потъна въ гората.

Втори път презъ живота си дѣдо Илийко остана слизанъ и стоя на бръга до полунощь. Когато керванджийката се окжпа въ дълбоката рѣка, старецътъ тръгна назадъ къмъ своето родно село. За нищо не му бѣше мячно, само звѣнчето съ райския гласъ не можеше да прежали.